pscripta singula et vniuersa per me in stilū redigēs et manu ꝓpria scribens nūc libē et voluntarie trado mea ꝓpria manu pmū dñis et Reuerendissimis pribus dñis Cardinalibus psertim cause mee deputatis ꝛ ceteris rogās reuerenter vt dignēt ista scripta ex pte mei iuxta sapientiam ipsoꝝ pleno offerre sacrosco pñti ocilio vt hoc scriptū fiat sēpiternū munimentū fidei mee ortho/doxe et de p' mei honoris et etiaz ne quisquis sit in quoqz āgulo mūdi qui audiat meo noie istas reprobatas ꝛ dānatas p hoc sacz ocilium tueri aut approbare sñias et vt toti xpianitati resplendeat nedū me istis sñis nō esse ꝓpiciū verūetiam esse atqz otinue fore sempiternū inimicū Scriptū p me atqz lectū in Cōstantia in loco sessionis in maiori ecclesia corā cōgregatōe magna prima feria ārta p' diē natiuitatis sanctissime dei ꝛginis et genitricis marie Qua lectōe sic vt pmittit per me facta vlterius requisit' ego magister hieronym' pdictus itez de quibusdā ad q alias sub oditōne rndi ad eadē cathegorice et sine oditōe rndeo. et dico q iā plene et sufficienter informat' de sñis latis p sacrū ociliū Contra Johannē Wikleef q ad odēnatōez doctrinaz suaruz librozz et psonazz p hoc sacz ociliū dānatozz eidē odēnatōi assentio et approbo eandē quantū in me ē ꝛ q cūqz pñs cōciliū dānauit aut dānabit. habeo et habebo ꝓ dānatis Et hoc corā toto cetu huius sacri cōciliij ꝓprio iuramēto affirmo.

Dist. xiii. Epilogus

Respondisse me arbitroz in uectōib' tuis singulis q̄s in mediū pduxisti. neqz ad aliqd inductū me recolo fuisse Qua ppē si in aio tuo aliq vagari contigerit pponē ne differas vt sopitis quietē impedientib' sic saltē dormire cōpescaris. Nut si alia q̄cūqz ea fuerit ruminaueris aut fortuitu interim acciderint edissere rñsū spei gratanē acceptura. et ad libz septimuz reseruato verba proponenda et sēntiā pmulgandam

Liber septimus sequitur. Et ē vox spōse plangētis et miserabiliter cōquerentis imo desperantis ꝓpter multa

Parce mihi nā parco tibi dulcissime sponse
Si taceam plango si loquor elacrimor
Facta velut vidua velut omnib' oia facta.
Stulta sed insipiens sum miseranda nimis
Infelix ego sum felicibus orta cateruis
Que felix fueram probra tacens patior.
Cur tibi sponse meus placuit q carperet iter
Sponsa tui misera te patiente deo
Cur non tam misere misereris qui misereri.

Quid iuuat e trono tantos te cernere posse
Plãctus. tot lachrimas. tot gemitus genitos
Non fuit in mũdo tante miserabilis vnq̃
Qui mihi par fuerit qui similis fieret
Sum monstrum monstri monstro deformi' omni
Me monstrant omnes. fabula facta noua
Heu quid agã plorans plorabo nec satis illud
Sufficiet menti que vaga que misera
O fortuna volans vbi nunc es? en mea versa
In planctum est cithara. fit lacrimosa dies
Sũma mihi fuit in specie spes firma manendi
Absq̃ dolore graui. sed dolor hinc q̃ pudor.
Dum putat exire captus rete flumine piscis
Voluitur e medio iam lacerandus humo.
Cerno quidem cerno nihil infelicius vnq̃
Quã spem frustratã q̃ rata facta fuit Et sequor

Prosa. i. dist. i. de Johã

ne qui post resignationem cepit fugam scandalosam

Superius memorasti exultabilẽ Jobis pape resignationez q̃ exitiale hoc atq̃ nephandissimũ. scisma pellẽt e medio et q̃si iã vnitatẽ inueneris letat' es. Eadẽq̃ vt asseruisti effecta. pacem plenã. vnionẽq̃ pfectã ꝓphetabas aduẽturã Ecce resignatio fẽta ẽ. nec dũ pacẽ vides pfectã aut plenam: imo nouissiã ꝗ ꝛib' peiora sẽ effecta Timeo ne spũs ille q̃ decepit achab ⁊ illi illuserit. aut certe Jezabel illa impiissima mulier q̃ naboth innocẽtissimũ vir falso pemit testimonio illi osuluit vt delicto vnionis sce ꝓposito cui inuersabat ad scismatis ofirmatõez pcedẽt cũ effectu ⁊ me innocentẽ seuis obrueret lapidib'. tã atrociter q̃ traditorie pimendo. Nescio si q̃ fuit infamia ista maior cui se subdidit ille q̃ resignauit summo põtificatui de q̃ pns versat sermo. sceleratissimus inq̃ hõ ille q̃ nouo genere mẽtiendi se amicũ tuum meũ q̃ mõstrarat. vt sic sub doli pcipicio me imaculatam pcipitaret. et nouello inueniret ingenio sathane calliditate seductus vt q̃ verbo atq̃ scripto oposuit et elegãti pnũciabat eloq̃ncia corã toti' xpianitati. pfitia. facto ip semet discindẽt et relictã tunicã incõsutilẽ scinderet atq̃ diuidẽt in gẽtiliũ Judeorumq̃ cachinũ ac derisum: et mee lacrimose matris infamiã scandalũ ac grauamen Ecce absalon parricida pfem suũ psequit. ꝗ iste pfem mfemq̃ inficẽ machinat. O horrendũ ⁊ mundo notoriũ flagiciũ. fugit scãm congregatõez Balthasar cossa vt nouũ scisma generet qui vtiq̃ aiam et corp' ꝓ me exponẽ debẽt. Sz attẽdam' modũ et intueamur fraudẽ fuge. quam scãdalose ofinxit sathane

stipatus auxilio Achitopel reuxit in dando tam maledictū ꝯsilium q̄ tota xp̄iana religio viciat. Recessit inq̄z sceleratissimus hō ille de nocte cū iā tenebre essent sicut Judas capta buccella panis noctu egressꝰ ē a sc̄o ꝯcilio tuo ⁊ apl̄oꝝ tuoꝝ te traditurꝰ Recessit et iste a sc̄o ꝯcilio filioꝝ tuoꝝ nocte et in tenebris atq̄z mortis vmbra. neq̄z minor culpa istius q̄z illius cū et vterq̄z te tradē p̄sumpserit. et quantū in vtroq̄z fuerat te tradideřt. Et si acute ꝓspicit istius crimē grauius ꝯdit q̄z illiꝰ. ex fine nāq̄z oia denoiant. Nunc ergo ex traditōe iude mūdus saluatꝰ est. et fides atq̄z euangeliū introīt in mundū. Sed ex istius recessu mūdus. fides et euangeliū ꝓibunt. pfidia et rebellio crescent. hereses. scismata et errores innouabūtur O q̄z plangēda fuga cuius occasione infirmatur religio xp̄iana. O miserabilis exitus qui desolatā efficit pacē ac vnionē hucusq̄z ineuitabiliter exoptatā. O fera pessima q̄ deuorauit dilectissimū ioseph q̄ ruben queritans non inuenit. Cessit igit et elisum est sacrosanctū ꝯciliū comitantibꝰ plerisq̄z qui eiusdez p̄fugi atq̄z vagi viri vestigia miserabili insectātur comitiua. Nec suffecerunt clandestinus illius recessus. tempus nocturnū. hora illicita. sed ⁊ dolus infregit p̄missionē. votū et iuramētū que ille publice coram toto fidelium cetu p̄nūciabat. Hec egit et ꝓfecit in habitu dissimulato et indecenti p fraudē et astutiā vt infringēt totius sc̄e religionis spatam vnitatē

Peccauit igit maior et alij secuti sūt qui merito et de iure aiam et corpꝰ p te exponē vsq̄z ad mortē debuerunt. Inuentus ē igit sūmus et p̄ncipalis scismatis fautor excellēs duos eius p̄decessores neapolitanos in omni malicia exercitatos Urbanū videliz sextū parricidā qui p̄p̄a innixus malicia quinq̄z de suis Cardinalibus vno ep̄o adiūcto interimi mādauit et occidi Post quē Bonifaciꝰ ix. qui auaricia illectus totā fedauit xp̄ianā dignitatē, Sed vir iste quantis fuerit de f̄co cōuictus illecebris articuli ꝯtra xp̄m annotati nude manifestāt Ex quibꝰ recolligo pacē et vnitatē ecc̄e dari nō posse cū Balthasar totā illā ꝯgregationē dissipauerit et sathane versucia firmatꝰ ad p̄prios lares venturus peiora faciet q̄z fecit vsq̄z in diē hodiernū. Nā tyrānide armatus non curabit quid aget mali. dūmō suaz impiā exequat voluntatē. Tota illi adhēbit italia frācia se illi reuniet ⁊ in cassū laborabūt. si q̄ remāserint Constantie vnionem pacēq̄z incho atam p̄fecturi

Dist. ii. De adhesione

ducis Frederici de fendenti. Johannem xxiij. in sua fuga.

Sed posses O mi sponse cōgruenter dicē regem defēsorē meū tante potētie imo armate milicie tā strennuū possessorē vt et papā cū suis reducat inuitū vt sic desiderata p̄ficiat religionis tue pax et vnio ꝓfecta. Facile q̄dem hoc crederē si Frederici ducis

austrie viri potentissimi manus nõ adesset qui pfato Jobi auxiliũ pie et ofiliũ pbuit prebet et pbebit. qui vt asserit attract' munere illi' in castris et opidis suis ipm securauit. potes in despectũ cuiusqz eundẽ deducere. et ad patriã suã remittẽ manu sua armata se iuuãte Cuius exercitus arene maris dicitur cõpari. Quapter timendũ ne sicut in pisano ocilio vnũ papã creare conati sunt illi ad quos electio spectare videbat et accreuerit tres pape et in fine nouissima porib' peiora sunt effecta Sic et nũc fugientem Johãnẽ papã xxiij. et ad lares patrios rediturũ p papa ostituent et habebũt Petrus etiã de luna non resignabit et hi qui sacro inherent ocilio tertium creabũt. et ita deinceps scisma foucebit et me miserabilẽ mrem impijs telis ofodiet et crudelissime lacerabũt. Hoc oim et singulo cuz recordata fuero. quõ incidet in mẽtem horrendi huius casus mei q infortunij mei plangendi felix aut optatus finis Hec me sponse mi dulcissime omouet et pturbãt. Estimo me nõ inculpandã cũ et cãs mei indicibilis pferam doloris qs tibi tanqz sponso meo fidelissimo occultare ñ audeo. neqz easdem te latere volo. cui oia mei secreta precordij manifesto.

Dist. iii. Qd Johãnes

hus colitur p martyre a suis q si nõ potest resisti vni regno quomodo toti mundo.

Plura imo plurima occurrunt et mirabiliter multa scãm et desideratam deprimentia vnionẽ. Supius em eleganter Johãnis hus incendiũ pnũciasti dãnate memorie leticiã mihi inditurus vt illi' quẽ ignis cremauit nõ noceat in futuz error aut hẽsis quã impio ore pdicabat. Nã tanti factũ est vt reges. duces. comites. nobiles et ignobiles illi' venerenq acceptant dãnatos errores. psonã qz pfati heresiarche martyrij plenã et pcolant et honorent Asserit veridicoz pmonib' qui et nõ solũ audierunt ꝗ et vidisse se aiũt Jobez hus ꝗ sacra Cõstañ synod purũ dãnauit hẽticũ p martyre depictũ i solẽni ciuitate pragensi et tanqz p fide certauerit iustũ et sanctũ illũ virum osecrarũt opinãtes eundẽ inter sacroz numez deoz feliciter ac glose collocatũ. Si igit tã pauca populi ogeries se pfato sepe apponit concilio illius monita spernẽs. acta cõtẽnens. et doctrinã aspnans salutarẽ quid facient alia regna ducat'. comitatus vel dum hec viderint et audierint. nõne et sensus eoz puertẽtur qui in quocũqz hoim pni sũt ad malũ? Resiliũt equidẽ pfati a sãcta rõna ecca que repñtatiue in sacro oistit Constantien ocilio. Resistũt plenitudini romani imperij q ex electõe romani regni residet in serenissimo pncipe Sigismũdo aduocato vli sanctissime sponse tue qui nos defendere debuerũt Sed ex his amarissima mẽte recolligo. non satis agẽ. verba q pmplisti solacij

magni methodum ofisura. cū ⁊ tot impedimenta posita sint. et tot scandala hincinde oriant. Si em nō valebit mūdi sapientia vni⁹ regni pellē errores. maliciā tollē. scismata euellere Quō toti⁹ vniuersi horridas sectas. hēses et errores. et scismata inueterata consumet et abrogabit? Quinimo et isti de erroribus q̄s penes nos errores sic reputam⁹ et vere hēses sē et errores. doctrinas ipi p̄dicant salutares. De his etiam q̄ sacr dānauit ocilii risū illi faciunt et cachinnū. Et de publice ꝓmulgatis p idē ocilium hēticis martyres efficiunt et theodoros. Emuero nō vēnur in stratis canē de p̄fato Johāne hus heretico hic est martyr q̄ pro xpi noie sanguinē suū fudit. vñ et ꝗm illos ipe dicere poterit in laudē ibu. Igne me examinasti et nō ē inuēta in me iniquitas. Ecce mi spō se dulcissime. si grati. meroe defluo q̄ tāta otra me intueor ingeri. ⁊ me tā amaris cerno iaculis sagittari

Dist. iiii. Dolet sponsa

ꝓter recidiuatōez hieronymi

Mouet etiā me nouella malicia nouelli heretici. hieronymi videlz de praga qui taz eleganter vt ipse ꝓnonebas erroēs suos reuocabat. se sacro subñciens ocilio et determinatōi sce rōne ecce Qui etiā in odēnatōem p̄fatoꝝ hereticoꝝ Job. wikleef et Job. hus osensit vt ex supius notatis claret euidenter. Hic tñ salutis sue imemor effectus recidiuauit. totuz sacr ocilii scandalisans. ⁊ ꝓmo tuū contēnens honorē. deinde tuoꝝ aspnatus est doctrinā vt forsan p̄dictorū erroꝝ fautores si qui ab eis declinare voluisset. itez inducēt ne ab ipis resilirēt. suis ptinacia et presūptōne tanq̄z muro resistentib⁹ quib⁹ totum xpianitatis statū auertere machinatur Quibusdā latrantibus in illo heresiarcha tantā infusam fore sapiēciam vt neq̄z totius religionis xpiane scia illum ouincere possit vlla rōne. Qua ex re multi vt vulgus assolet multa loquūtur. vt etiā et si non parentes. hēre tñ videat latētes plerosq̄z ofautores. Referā igitur que retulit in vltima sua corā sacro Cōcilio pñtatōne que erat sabbato p⁹ ascensionis tue. Anno a natiuitate tua M. cccc. xvi. In medio oim constitutus voce patula. facie pallidula. plixa barba atq̄z nigra a deputatis suis interrogatus et admonitus de scriptura ꝓpria manus sue in qua reuocauit illoꝝ q̄s p̄fatus sum hereticoꝝ sñias et errores Rñdit luculente man⁹ sue se nō negare scripta. neq̄z reuocatōem p se non factā sed se nūquā grauiori crimine atq̄z peccato circūuolutū aiebat q̄z cum illaz reuocatōez ꝓnūciabat Nūq̄z ēt se de aliq̄ pcto tātū voluisse q̄ntū se dolere asserebat: q̄ sñias p̄fatoꝝ et sanctoꝝ viroꝝ Job. wikleef et Job. hus reuocauerit. et in mortē illoꝝ bonoꝝ viroꝝ consenserit. de quibus oib⁹ vsq̄z ad mortez ex intimis suis se dixit velle penitere. Audiuerūt hoc oēs et quē omnes saluari voluerunt. ipe in sua ptinacia permanebat dānās semetipm. Exclusit

tamen articulū vnū quē Job. Wikleef posuit. nolēs sibi in illo dare fidē. sed plus censuit esse credendū sācto Augustino qz wikleef vñ dixit. Ego inquit credo q̄ in altari sit verū xpi corp⁹ qd̄ natū est ex Maria v̄gine. qd̄ crucifixū est et qd̄ iudicaturū est viuos et mortuos. In alijs aūt cōsentio dicti. Johānis wikleef et Job. hus qui fuerunt homines sancti et iusti et bone vite. Si igitur tanta functus temeritate solus hō vnicus tantā spernit cōgregatōem quid faciēt alij quoq̄ potētia magna. turba multa. et timor horribilis in vniuerso p̄dicat? Et reuera plerosqz noui quibus risū imo otēptū Cōstantien̄ conciliū p̄bet. vñ nō imeritō amaritudine repleta solacijs omnibus sum destituta.

Dist. v. Dolet sponsa

de morte regis arrogonū. et de ambasiatoribus eius q̄ debebant venire et non venerunt.

Post paucas tribulatōes et lacrimas dolabiles p̄dent angustie irremediabiles. dolores indicibiles. et luct⁹ intolerabiles. nā recordor te in p̄fatis aptissime dixisse. quintā natōem p arrogonēses formandā. qui et infallibiliter aduenturi nūciabant. de q̄q̄ accessu multū sollicitata spabā satis vnionē affuturā. cum et illi de obedientia Petri de luna p̄stiterint qui si sacro se iūxissent Concilio vnitas fortasse fuisset subsecuta. Sed vt dicit p̄uerbialiter Rumores sepissime falsi. Clarer enī luce clarius Ferdinandū Regē arrogonū ostantiā nō ventuq̄ cū inclitus ille rex diem clauserit extremū. die vñ Mensis aprilis. āni a natiuitate tua supi⁹ p̄libati. Cui sacrosca ostantien̄ synodus solēnes vt meruit exequias celebrauit. Qui reuera serenissim⁹ princeps toto conamine et virib⁹ totis ad sce ecce vnionē anhelauit. Ecce mortuus ē in q̄ tota spes mea resedit. Dedit terre corp⁹. vt ibi putresceret vñ formatū ē. Tradidit deo p̄ri spm̄. vt ad illud gloriosū pueniret habitaculū vbi scoq̄ iustoq̄qz aie recōdi solueūt. O qz huius desiderati viri mors p̄ciosa sed nō affectata. O qz felix interitus cuius in terris bona vita p̄cessit. O qz beata aia felix qz trāsitus tā sancti viri qui ad vnionē semp̄ totis virib⁹ et spū intēdebat. Ibic nāqz vir egregius quantos ad mee pacis vnitatē labores habuerit lr̄e sibi scripte et p ip̄m alis misse syncerissime manifestāt. Tū igit̄ tanto me priuaueris filio tā intimo zelatore me spoliaueris. vnico qz aie mee solatio destitueris. quid ē qd̄ de cetero attentabo? ad quem refugiā? in quem ofidā? p̄ per hunc nāqz Petri de luna potētia infirmata fuisset. Status casū habuisset. et gradus illius dignitatē amisisset. Nūc igit̄ cecidit corona mea. gaudium meū omutatū est q̄ spes mea arefacta est. Recipiet et ille inueteratus diēq̄ maloq̄ audaciā nouam. Cornua nouella accrescent illi et erit hircus ipse ora agnū pugnatu

rus et stabit in maiestate sua. in se ipso de tā gloriosi regis morte gloriaturus. dicet nāq; Exaltabo sup celū sedē meā. volens altissimo similari. sed ero sup oēs altissim'. nescio deū celi sup me Sacro resistā dcilio argumentis q̄ rōibus faleratus. nō ē qui ptāti mee resistere valeat q̄d libet faciā. nulli' dtrariante maiestate. Ecce mi spōse dulcissime q̄ obrē meroze cōsumor. tristicijs pereo. et tribulatōib' inquietor. Sola mors illius serenissimi p̄ncipis ad istas amaritudines me ducit. Nō venīēt igīt qui ventre desiderabant. nō exibunt terrā suā et cognatōnes suam aut domū p̄ris sui. qui exituri sperabant vti longe facte sūt vie sancte vnionis q̄ tam ꝓpinque aīi predicti regis mortē spectabantur.

Distin. vi. De Pe. de luna.

NOn minus me mouet ānimo q̄ maxime anxiat spīm meum et angustiat aiam meā Petri de luna puersa et ipia dolositas qui vt nosti q̄ntā opam dederit ad vnionē et pacē ecē dandā tpe gregorij. put lr̄e sue manifestant tātaz nunc mr̄at repulsā ne sce pax vniōis ad finē debitū ducat. Sic ē verissime induratus ille pharao q̄ necessitatis in tpe populū dñi promiserat victuꝫ in pace. sed sue redditus volūtati prioris imemor voti eandem dñi plebē crudeliter affligebat Sed vir iste quanti. dolo. fraude astucia prudentia. cautela ve me sponsā tuam vexauerit. res ipsa ducit in medium quā suo ꝓprio scripto ante decēnium dolosissime publicauit Scripsit nāq; sancto et iusto viro dño Gregorio ptūc vli pontifici in hec verba que etiaz superius clarius ānotaui. O inquit. te felicem si ad hoc te dominus reseruauit. si facultatē ad ea que tibi data videtur cum omni diligentia efficaciter ꝓsequens nobis in affectu prosequende vnionis te reddēdo conformē prout spopōdisti de contingentibus nil omittas. Ad hoc enim p̄ijs te exhortacionibus inuitamus. Ad hoc nos promptos reperies hoc videre sūmope cupimus. ad hoc nostra semper prospirauit et prospirat intētio noster intendit et attendit affectus Ut deo dirigente qui nouit et prestante qui potest per nostre humanitatis mysteriū vnio in dei ecclesia desiderata sequatur. et multa huius modi que supra posui libro quinto distinctōne quinta. vbi se semper ad extirpationem scismatis perficiendam. et optatam sibi vnionem assequendam promptissimum scribit et paratum. annotans se velle suo verissimo Juri et papatui pure libere et simpliciter cedere et renūciare et cetera perficere prout in litteris suis publicat manifeste. Ecce locutus est falsitatem in ore suo. et dolum in corde cogitauit. et mentita est iniq̄tas illius. Non custodiuit linguam suam vt non delinqueret in ea. sed tanquaz latens insidiator. q̄ lingua et scripto firmauerat q̄ mūdo publicauerat nūc re ac fēo falsissiā mr̄at

et dolo plena. Ipse em̃ inter oẽs solus est qui resignare aut cedẽ otemnit cũ alij iã dudũ resignauerint et cesserint pleno cũ effectu. Merito igit nomen sibi petrus de luna congruit vt in noie eius fiat expssio rei quã facit. ꝓm illud psalmiste. Secũdum nomen tuũ sic et laus tua in fines terre. Reuera nomen sibi grande vsurpauit contumelie videlz de decoris qd iã mũdũ redolet, p vniuersum Videamus ergo nõis sui p prietatẽ Petrus vt nozunt oẽs agnoscens dicit. Cognoscit igitur sed de quo fit illius cognitio agnomẽ illius insinuat cũ additur de luna. Luna instabilis est mutabilis ẽ. crescit decrescit in eodem sistere nescit. huius domus cancer est. qui est piscis retrogradus. Sic ipse in vltia sua constitutus senectute. et in fine quo factã debuit fouere vnionem retrogradus est inuentus. Sed mirũ est quõ sibi pontificale ne mẽ scz Bñdictus sit impositũ cui tota res ipsa otrariat Unde aduertent cõsiderandũ ẽ q rem ipsã nõia designant. nã nomina ex reb' nõ res ex nominibus tracta est. Bñdict' nãqz vocatus est Petrus de luna non q in re ipa sit bñdictus sed nõie solo. Sicuti nãqz lris et lingua vnionez scãm desiderabat sic sola bñdictus est apparentia sed non rei exñtia. Emuero cũ tot tantas ve p orbem emiserit lras pro sce vniõis intimo zelo bñdictus est acclamatus. qua si diceret omnis lingua Bñdictus qui venit in noie dñi. qui talẽ virum radio diuini splendoris luminosum orbi contulit vniuerso qui et inueteratum et exiciale sci ma tollet e medio. hec vox mundũ ferebat per vniuersũ et solo noie Bñdict' vocatus ẽ sed re ipsã verissime maledict' Cõstat igit nullũ ex noie solo saluãdũ sed meritũ bonũ p grãz xpi saluat oẽm hominẽ q̃qz etiam puerso noie nominat Maledictus ergo ille Bñdictus cui ñ poterit dici Ingredere bñdicte dñi cur foris stas. ꝗ rumore crudelissimo sibi acclamabitur Egredere maledicte diaboli cur intus stas. Dignũ em̃ est et iustũ vt qui toti xpiane religioni maledicit exeat foris adẽnatus. et cpatũ illi' accipiat alter illo a sede sua cathedrali reiecto. Sed o mi spõse dulcissime multũ horreo huius maledicti ac nequissimi viri dolũ atqz neqciam quẽ facz Constañ concilium fauorib' cõprehendẽ nõ valet. neqz virib' obtinẽ qui se sũmũ gloriatur pontificẽ et adhẽntib' eius mirã infũdit audaciã regib' videlz q ꝓncipib' ne ipm deserãt. quem vez esse papã cognouerũt. Confidit in opibus et diuicijs atqz sue mansionis securitate. cuius vt ferẽ mansio nulla poterit indignatione cõpelli. nullius ve potentia poterit subiugari. que omnia ipsum contra te sponsũ meum. tyrannisare cõpellunt. Juxta illud poete. Deniqz ñ puas animo dat gloria vires Et fecunda facit pectora laudis amor. Et si persepe fatum Constantien concilium obedietiã sibi vt merito mereretur subtracta fuerit. quid proderit ista subtractio si reges et principes sibi

adherebunt. qm̃ p ipsi' mortez non sequetur vnio cum et sui anticardinales aliũ ipsi' loco eligant. de quo nullo mõ erit hesitandũ. Et pmaxime ꝓter mortẽ ferdinãndi serenissimi regis arrogonũ de quo in p̃cedenti distinctõe cãm moui. Quaꝓter vnionis pacẽ et xp̃iane religionis concordiã nõ video aduenturã cũ tot occurrant mala tot. euentus obueniãt. totqz ipediẽnta incurrãt

Dist. vii. Dolet sponsa

ꝓter absentiã regis Sigismũdi et q̃ nescit an capt' sit an mortuus

Lacrimis lacrimas. fletib' fletus addẽ cogor vt veraciter cũ Dlano dicẽ possim In lacrimas risus in luct' gaudia verto. In planctũ plausus in lacrimosa iocos. vnde sup oia cogit me ad plangendũ dolor inestimabilis q̃ inuincibilis meror. Angustie em̃ mihi sũt vndiqz et quid eligã ignoro. mortẽ sup oia gustare mallẽ q̃z in tantis semp tristicijs et calamitatibus anxiari. Omne solũ p̃riaqz q̃libet grauissima mihi sũt onera. Celum stelle. errat'ci quoqz circuli voluntati mee contrariãtur. q̃ quocũqz me diuertero sentio oẽm mihi orbem ꝓtibus in singulis otrauersari Et vnde solacia expectabam. gemitus inferuntur et suspiria perhorrẽda. O me infelicem miseramqz sponsam. cur spreta synagoga. me in tot casuram discrimina sponsam elegisti Nõne rex Assuerus vasti repudiata Hester p̃elegit quã in sponsam sibi dulcissimaz absqz amaritudine consecrauit. et tu cur me tot iaculis transfigi pmittis? Cur vulnera tanta incuti sinis? cur me nõ eripis quã tuo sanguine mcatus es precioso? Vnicum mihi prout in precedentibus claret Strennuũ ac fidelissimũ contulisti prouisorem et aduocatũ regem Sigismundum. mundi perclimata virum famosum qui multa per elapsa tpa ad mee vniõis aspirauit concordiam. quã non modo verbis sed et re ipsa quantum in eo fuerat approbauit et confirmauit. Nouit celum et orbis testatur vniuersus karolum Impatorem regẽ Bohemie. principem serenissimum. ac fidelissimum meum defensorem duos generasse filios. Wentzeslauz videlicet et Sigismundum. Quorũ primus Senior videlicz Wentzeslaus post mortem p̃ssimi patris sui in regem romanorum est electus. q̃ cum in ea causa propter quam erat electus in romanorum regẽ segnis esset et nimis tepidus. Quia in mei defensione simpliciter frigefiebat. quam intuebatur deuastatã scismatibus maculatam et fere totam desolatam. nullis nanqz anhelabat nisibus vt pro mea pace aliquid ageret. sed tanquam fornicariaz me dereliquit. omni prorsus solacio destitutam Quod cernens p̃ssimus vngarie rex Sigismundus nunc aduocatus tuus dolore cordis tactus intrinsecus meiqz misertus prefatum wentzeslaũ duxit wyenne captiuuz vt eundẽ op' sibi iniũctũ cõpelleret fideliter executurũ. Sz neqz sic ꝓfuit fecunda libertas aiosi principis

Sigismundi Quapter imperij sacri electores istius feruidum inspicientes zelũ et alterius tepidũ ꝓpositum conciliati sunt super vnius electione et alterius depositõne fm illud Job. qz nec frigidus es nec calidus sed tepidus Incipiam te cuomere Sigismundus igitur fidelissimus filius meus in regem romanorũ est electus qui quãta pro mee pacis vnitate effecerit mũdũ claret ꝑ vniuersũ. Nã congregauit in Constantia generale ocilũ vbi oẽs mũdi sapientes aduenerunt Ibat nyceam ad ocueniendũ cum rege arrogonũ et Petro de luna solẽni ãbasia Egitqz vt Job. et Gregorius resignarent. Ceteraqz multa ꝑfecit vt in supius appet et in sequentib⁹ declarabo. Neqz fuit rex aut vnqz persona siue publica siue ꝑuata que tanta effecerit. prudentia et sapientia quanta vir iste ver⁹ xpicola ob tui sanguinis preciũ iã ꝑfecit. nullo supatus labore. nec emulorꝫ ꝑterrit⁹ aut odio aut timore. Transiit igitur Arrogoniã Peragrauit franciam et germaniam Et nunc est in anglia q o vtinã sanus ñ infirmus. viuus non mortuus. liber non capt⁹ Ecce mi dulcissime sponse pro tanti regis filij mei anxior salute. anxior sanitate. timens eum aliqua ꝑssum molestia. aut periculis circũdudum Turbatus est ea de causa spũs meus contristata est anima mea. q gemitu plenissiõ suspirat intra me cor meum propter rumores multorum quos audiui. Quidam nanqz latenter inter se ruminant ipsum fore captum. neqz libertati reddendum Alij mortuũ ferũt Ceteri maximis subiectũ piculis eloquũtur Inter hec veneno nõnulli sibilant eundem decũbere et ꝑstine non posse restitui sanitati Vide nunc mi sponse. qui celo mariqz terre pelago et inferno ꝑnci paris vbi talem repiam filiũ. filiuz inquã fidelem filium prudentem filium omni suffusum sapientia. qui me desolatam mirabiliter et supra estimationem humanaz consolabatur Dicam ergo cũ dauid rege Fili mi fili mi quis mihi det vt ꝓ te mori ar fili mi Mors eñ tua mors mea est. picula tua ꝑcipitatio mea Infirmitas tua electio mea. Captiuitas tua. exilium meum Dicã et cũ thobia. vt quid te miserim fili mi. lumen oculorum meorum et baculus infirmitatis mee. Sine te recurio. ablqz te collidor et prosternor Dicam et cum egregio Jacob patriarcha fera pessima deuorauit dilectũ filium meum. et ideo lugens descendam vsqz ad infernum. Precor celestem regem. precor patrem ingenitũ. precor te vnigenitum dei filium sponsũ meum vt me oculis meis faciat illũ cernere antequam moriar dilectum filium meum quez elegi ex milibus fidelissimum et electum. et hic vtiqz mi sponse dilectissime eẽ filius tuus est quem elegisti et assumpsisti Inde de ipso carmen sequens canto

Cõmendatio regis Sigismundi per spõsam

Filius hic rex est meus.hic tu' vtq; nat'
Pre pueris merito gratior ipse tuus
Offuscans reliq̃s.splẽdet fulgore sereno
Omnibus in pueris.lucifer iste preit .
Et velut in radijs fulgor solaris Et apta
Emicat aurora sic nitet iste puer
Huic natura proba.huic gratia summa decoris
Prodiga contulerat.quicquid habebat opum
Labes nulla fuit vicij quam sanguinis iste
Nobilitate fruens possit adire puer.
Omnia virtutum resplendent munera grata.
In puero dicto rege potente nimis
Gratia que poterat infundi lumine diuo
Huic datur et merito nam meruit meritus.
Tempore quo primus est accola conditus adã
Nullus in hoc vnquã tam probus orbe fuit.
Premia virtutum virtutibus vndiq; sertum
Sectentur veluti gloria.laus et honor
Conserua studio summo conamine toto
Hunc roseum puerum qui q; meusq; tuus
Heus puata viro tam firmo tãq; sereno .
Nescio quicquid agam q̃ fine spe maneo
Electus fuit.ex mille.cunctis virtutib' ille
Ornatus varie.proh perijt misere.
Soli sola mihi fuerat spes corpore tristi.
Hic vir et iste meus filius atq; tuus .
Heus perijt timeo.discedẽs corde sereno .
Hinc quia non redijt fertur et hic perijt

Satius esset mille mori principes q; talẽ vnicũ succũbẽ morti in q̃ tota spes nr̃a consistit. Et reuera si glorius ille princeps debitum humani persolueret generis. nulli dubium quin prioribus malis posteriora fierent ampliora. Hec igitur causa est mei inexplebilis doloris timor videlicet de infortunato filij mei successu pro quo mihi cura non modica gemitus et suspiria inumera. cui ipse me manuteneat et ad statum pristine religionis reformare suspiret et anhelet.

Distinctio viii. Dolet

Sponsa propter discordiam inter Cardinales et alios prelatos nationum .